

İstanbul

– İlgaz · 08 Mayıs 2013

Geçtim iki nefeste hecelerinden,
Döküldün bir bilinmez uğruna,
Geçtim gidiyorum,
Gecelerinden...
Haykırış gibi kop yetiş idamıma,
Sallanırken Eminönü'nde ruhum bir balıkçının oltasında,
Derya ol,
Deniz ol,
Tut beni,
Gök ol,
Alem ol,
Sevda ol,
Yut beni,

İstanbul...
İstanbul, Al koynuna uyut beni... !

Bir adımda geçerim Çamlıca'ya bakışlarımın önünde zifir,
Çıkartınca seni soluk soluğa hecelerimden,
Kör olur fikir.
Sözlerimi hatırlarım önce, hani kız kulesini şahit tuttuğum,
Gülüşlerimi hatırlarım, Gülhane de unuttuğum,
Ulaşmamış, ulaşmamış, ulaşıydu ne olurdu bilmem mektubum,
Yazanı, çizeni, bozanı belli olmayan bir oyun... !

Düş ve gerçek, elbet bitecek,
Şimdi vakit zifir ve ölüme takılı kaldı fikir,
Önümde bir sur bakışlarımda sırlar,
Doladım boynuma boğaz köprüsünü,
Son kez dinledim yamaçlarından İstanbul,
Aşkın türküsünü.

Geçtim iki nefes bir hecede hecelerinden,
Bir sual daha sor bana bilmecelelerinden,
Tek sen kal düşünce namına bana,

Tek seni haykırayım Münker ve Nekir'e,
Derlerse Nedir İstanbul Dediğin ?
Diyeyim;
Yedi tepe bir zindan,
Kız kulesinin koynunda uyur muştı,
Ve Süleymaniye ağlar ruhlar,
Çalsa da her gece yokluk için çanlar,
Ve çırpırsa da kanadını bin bir çeşit kuşlar,
Gökyüzünün hükümdarıdır martılar,
Martılar, Martılar... !

İstanbul,
Yedi tepe bir hece, bilinmezlik,
İstanbul,
Gülhane, Eminönü, Bakırköy ve Kimliksizlik,

İstanbul,
Kız kulesi, Sevda perisi, Ölü ve dirisi,
AŞK İSTANBUL
İSTANBULAŞK...